

Nader Nori Majelan^{1*},
Hamideh Shajari², Nasrollah
Bashardost³, Ahmad Shajari⁴,
Maryam Sadat Moddarresi²,

1. Department of Nephrology,
Shahid Sadoughi University of
Medical Sciences, Yazd, Iran

2. Department of Pediatrics,
Shariati Hospital, Tehran
University of Medical
Sciences, Tehran, Iran

3. Student of Medicine, Islamic
Yazd University, Yazd Branch,
Yazd, Iran

4. Department of Pediatrics
Nephrology, Ali-ebe-ne-Abitaleb
School of Medicine, Islamic
Yazd University, Yazd Branch,
Yazd, Iran

5. Professor of Biostatistics,
Isfahan University of Medical
Sciences, Isfahan, Iran

Relationship Between Serum CA₁₂₅ Level with Malnutrition and Functional Parameters in Peritoneal Dialysis Patients

Received:15 Jul. 2017 ; Accepted:4 Jan 2018

Abstract

Introduction: Peritoneal dialysis is one of the most efficient treatment in ESRD. Peritoneal sclerosis and malnutrition are side effects of peritoneal dialysis. Cancer antigen 125(CA₁₂₅) is made by peritoneal mesothelial cells and increases during peritoneal inflammation. Peritoneal biopsy is an invasive method using for diagnosis of peritoneal sclerosis but serum CA₁₂₅ is a noninvasive method used for prediction of peritoneal dialysis recently. The aim of this study was to investigate the relationship between serum CA₁₂₅ with peritoneal function and malnutrition parameters.

Materials and Methods: This cross- sectional study was carried out in Yazd 2014. A total of 50 peritoneal dialysis patients were selected by convenience sampling. A questionnaire consists of malnutrition and peritoneal functional parameters and demographic characteristics of patients was completed. SPSS version 20 and T test. Anova, chi -square and logistic regression tests used for data analysis.

Results: In this study, there was a direct association between serum CA₁₂₅ and serum triglyceride, LDL and invers more association between CA₁₂₅ and serum albumin but there was no association between CA₁₂₅ and peritoneal function parameters.

Keywords: Peritoneal function, Malnutrition factors, Peritoneal dialysis, CA₁₂₅

***Corresponding Author:**
Department of Nephrology, Shahid
Sadoughi University of Medical
Sciences, Yazd, Iran

Tel: 0913- 1511813
E-mail: dr_nori_majelan@yahoo.com

ارتباط سطح CA₁₂₅ سرم با پارامترهای سوء تغذیه و کارکرد پرده صفاق در بیماران دیالیز صفاقی*

تاریخ دریافت مقاله: ۹۶/۴/۲۴؛ تاریخ پذیرش: ۹۶/۱۰/۱۴

چکیده

مقدمه: دیالیز صفاقی یکی از روش‌های موثر در درمان نارسایی حاد و مزمن کلیه و جایگزین مناسب عملکرد کلیه در بیماران ESRD می‌باشد. از عوارض مهم دیالیز صفاقی اسکلروز غشای صفاقی پریتوئن طی پروسه دیالیز صفاقی و سوء تغذیه می‌باشد. پیگیری بیماران از جهت اسکلروز غشای صفاقی دشوار و مستلزم اقدامات تهاجمی از جمله بیوپسی می‌باشد. در سالهای اخیر CA₁₂₅ به عنوان مارکری جهت پیش‌بینی و تشخیص این عوارض به کار رفته است. هدف از این مطالعه تعیین ارتباط سطح سرمی CA₁₂₅ با پارامترهای سوء تغذیه و عملکرد پرده صفاق می‌باشد.

روش پژوهی: این مطالعه به صورت توصیفی- مقاطعی بر روی ۵۰ بیمار تحت دیالیز صفاقی که به روش نمونه گیری آسان انتخاب شده بودند انجام شد. با توجه به متغیرهای مورد نظر پرسشنامه طراحی شد و اطلاعات به دست آمده در نرم افزار SPSS ver20 با استفاده از آزمون‌های Anova، T test و chi-square مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: در این مطالعه رابطه معنی داری بین سطح سرمی CA₁₂₅ با تری گلیسیرید، LDL و آلبومین به دست آمد ولی CA₁₂₅ با پارامترهای عملکردی پرده صفاق رابطه معنی داری نداشت.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج به دست آمده احتماً CA₁₂₅ نمی‌تواند جهت پیش‌بینی عملکرد پرده صفاق در پروسه دیالیز به کار رود ولی با سوء تغذیه و لبید پروفایل در ارتباط است.

کلمات کلیدی: دیالیز صفاقی، CA₁₂₅، پارامتر عملکردی صفاقی، سوء تغذیه

نادر نوری ماجلان^۱، حمیده شجروی^۲،
نصرالله بشروست^۳، احمد شجروی^۴،
مریم السادات مدرسی^۵

^۱دانشیار و فوق تخصص بیماری‌های کلیه،
دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی
پزد، پزد، ایران
^۲دانشیار، بیمارستان دکتر شریعتی بخش
نوزادان، دانشگاه علوم پزشکی تهران،
تهران، ایران
^۳پزشک عمومی، دانشکده پزشکی علی
ابن‌آبیطالب(ع)، دانشگاه آزاد اسلامی
واحد پزد، ایران
^۴استادیار و فوق تخصص بیماری‌های کلیه
کودکان، دانشکده پزشکی علی‌بن
ابطالاب(ع)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد
پزد، ایران
^۵استاد آمار حیاتی، دانشکده پزشکی علی
ابن‌آبیطالب(ع)، دانشگاه آزاد اسلامی
واحد پزد، ایران

*نویسنده مسئول:
دانشیار و فوق تخصص بیماری‌های
کلیه، دانشگاه علوم پزشکی شهید
صدوقی پزد، پزد، ایران

۰۹۱۳-۱۵۱۱۸۱۳
E-mail: dr_nori_majelan@yahoo.com

مقدمه

برد. عواملی که بیماران باید در مورد انتخاب دیالیز صفاتی مدنظر قرار دهند شامل: توانایی و آمادگی برای قبول مسئولیت اجرای دیالیز توسط خود آنها و سیستم‌های حمایتی که جهت انجام دیالیز مورد نیاز است، پذیرش ادغام دیالیز در کلیه فعالیت‌های روزانه مانند کار و تفریح می‌باشد.^{۱۰} سن بیمار وجود بیماری‌های همراه از جمله نارسایی قلبی نیز باید در نظر گرفته شود. دیالیز صفاتی در بیماران جوان ارجح می‌باشد که علت این امر مهارت بهتر و حدت بینایی بیشتر آنهاست.^{۱۱-۱۲} در طول سال‌ها با پیشرفت علم، تکنیک‌های لازم در دیالیز صفاتی نیز در جهت کاهش میزان مرگ و میر بیماران چهار تغییراتی شده است. در طی دهه گذشته در بیماران استفاده کننده از دیالیز صفاتی نتایج بهتری مشاهده شده است در حالی که در بیماران دیالیز خونی میزان مرگ و میر هنوز ثابت می‌باشد.^{۱۳} اما هنوز تعداد موارد استفاده از این نوع درمان در بیماران نیازمند درمان جایگزینی کلیه در حد ۱۰٪ باقی مانده است.^{۱۴} مودالیته اصلی در بیماران ESRD در بیش از ۹۰٪ موارد همودیالیز می‌باشد.^{۱۵} در قرن اخیر اطلاعات ما پیرامون مکانیسم انتقال مواد از پریتوئن افزایش یافته است و این اطلاعات ما را در استفاده هرچه بیشتر از دیالیز صفاتی در جهت کمک به بیماران هدایت می‌کند.^{۱۶} در جدار غشاء‌پریتوئن سه نوع سوراخ وجود دارد که مواد از این سوراخ‌ها فیلتر می‌شوند.^{۱۷} در دیالیز صفاتی غشاء‌پریتوئن بال سطح تقریبی ۲/۲ متر مربع به عنوان غشاء نیمه تراوا (دیالیزور) عمل می‌کند. غشاء‌پریتوئن شامل حداقل سه لایه مزوتلیوم، مویرگ‌ها و بافت بینایینی می‌باشد. مزوتلیوم آخرین لایه‌ای است که قبل از ورود به حفره صفاتی با آن مواجه می‌شویم. سلول‌های مزوتلیال از لایه مزوتلیال جینی منشاء می‌گیرند و سلول‌هایی مترشحه و فعل هستند و این مستله با وجود شبکه اندوپلاسمیک زبر و دستگاه گلزاری وسیع تأیید می‌شود.^{۱۸} از عوارض دیالیز صفاتی که بر میزان استفاده بیماران از این روش و بقای آنان نیز تاثیرگذار است می‌توان خونریزی حین جایگذاری کاتر، انسداد و جابجایی و نشت از کاتر، هرنی دیواره شکم، عفونت محل کاتر و عارضه جدی پریتوئنیت را نام برد.^{۱۹} میزان مرگ و میر در بیماران دیالیز صفاتی هم چنان بالاست^{۲۰} و بالاتر از همودیالیز نشان داده شده است. عوامل خطر مرگ در

بیماری مزمن کلیوی که با سرعت فزاینده‌ای به یکی از مشکلات بهداشتی جوامع مبدل می‌شود^۱ یک فرایند پاتولوژیک با علل متعدد است که نتیجه آن کاهش توقف ناپذیر تعداد و عملکرد نفرونهاست و در بسیاری از موارد منجر به ESRD می‌شود.^۲ بیماری‌های کلیوی ارگان‌های مختلف بدن را متأثر می‌کنند و در نتیجه مجموعه‌ای از علایم همچون آنمی، اختلالات عملکردی قلب، تغییرات اسکلتی و کاهش ظرفیت هوایی بدن را ایجاد می‌نمایند.^۳ به نظر می‌رسد عوامل اصلی در مسیر ایجاد CKD مواردی چون پرفسنال خون، دیابت،^۴ چاقی^۵ و شاید مواردی مانند آنمی، هایپرفسفاتمی، CRP و فیرینوزن بالای پلاسماء، فعالیت سیستم سمپاتیک و تجمع مهار کننده‌های سترنر نیتریک اکساید باشند. بیماران مبتلا به انواع بدخیمی‌ها، عفونت‌های مزمنی مانند ایدز، هپاتیت‌های ویروسی و نیز بیمارانی که از داروهای نفروتوكسیک استفاده می‌کنند در معرض رسک بالای ابتلاء به CRF می‌باشند. هر چند اطلاعاتی در مورد ارتباط CRF و تفاوت‌های اجتماعی - اقتصادی وجود ندارد ولی به نظر می‌رسد حداقل در مورد عوامل خطر مانند دیابت و پر فشاری خون^۶ در بزرگسالان و چاقی در بچه‌ها^۷ تفاوت‌های اجتماعی - اقتصادی نیز می‌تواند موثر باشد.

بعد از ایجاد ESRD جهت جلوگیری از مرگ، درمان‌های جایگزین کلیه مانند دیالیز خونی، دیالیز صفاتی یا پیوند کلیه مورد نیاز است.^۸ دو نوع کلی دیالیز وجود دارد: دیالیز خونی و دیالیز صفاتی. دیالیز صفاتی در قالب CAPD و CCPD و یا ترکیبی از هر دو انجام می‌شود. در CAPD محلول دیالیز به صورت دستی در طول روز به حفره صفاتی تزریق می‌شود و ۳ تا ۵ بار در روز تعویض می‌گردد. در طی شب مایع دیالیز در شکم باقی می‌ماند. در CCPD مبادله مایعات به صورت اتوماتیک و عموماً در طی شب انجام می‌شود. در این روش بیمار به یک دستگاه سایکلر اتوماتیک وصل شده و این دستگاه چند سری سیکل تبادلی را در طی شب انجام می‌دهد.^۹ از مهم ترین عواملی که تعیین کننده نوع دیالیز انتخابی برای هر بیمار می‌باشد می‌توان به ترجیح بیمار، تنوع گرینه‌های انتخابی در مرکز بهداشتی ارائه دهنده خدمت و کنترالندیکاسیون‌های مختلف برای هر بیمار نام

داشتند و با روش درمانی CAPD درمان می شدند در مرکز درمانی شهید صدوقی یزد انجام شد.

روش نمونه گیری آسان و توسط پرسشنامه با مراجعه به پرونده های بیمار و پیگیری ماهانه انجام شد. اطلاعاتی مانند سن، جنس، BMI، علت بیماری اولیه، میانگین فشارخون سیستولیک و دیاستولیک، مصرف یا عدم مصرف دخانیات و داروهایی چون ARB یا ACEI، میانگین CA₁₂₅ سرم، میانگین هموگلوبین، میانگین مقادیر لیپید پروفایل و آلبومین به عنوان پارامترهای مربوط به سوء تغذیه CrD/P Kt/V به عنوان پارامترهای عملکردی غشای صفاقی و WBC و CRP و ESR به عنوان پارامترهای التهابی علت مرگ و علت خروج از دیالیز صفاقی ثبت گردید. بیماران از نظر CA₁₂₅ سرم به دو گروه طبیعی (کمتر از 35U/ml) و غیرطبیعی (بیشتر یا مساوی 35U/ml) تقسیم شدند. فشار خون بالا از 130/80mmHg به عنوان فشار خون غیرطبیعی و فشار خون کمتر از 130/80mmHg به عنوان فشار خون طبیعی در نظر گرفته شد. ضمن اینکه بیماران از لحاظ هموگلوبین به دو گروه کم خون (هموگلوبین کمتر از ۱۰) یا طبیعی (هموگلوبین بیشتر یا مساوی ۱۰) تقسیم شدند. ضمناً سابقه قبلی دیالیز خونی یا پیوند کلیه، اپیزود قبلی پریتونیت که کمتر از ۳ ماه از آن گذشته است، گذشت زمان کمتر از دو ماه از کاتتر گذاری و جراحی شکمی و سابقه ابتلا به هر نوع سرطان و ابتلا به سیرورز به عنوان معیارهای خروج از مطالعه در نظر گرفته شد. داده ها به وسیله نرم افزار SPSS Ver20 جمع آوری و با استفاده از روش های توصیفی و رگرسیون لجستیک مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها

از ۵۰ بیمار مورد مطالعه ۲۵ نفر مرد و ۲۴ نفر زن (۴۸٪) بودند. سن بیماران ۱۸ تا ۹۴ سال با میانگین ۶۵/۴۸ سال بود. علت نارسایی کلیه در ۱۴ نفر فشار خون، ۱۵ نفر دیابت، ۶ نفر گلومرولوفریت، ۲ نفر کلیه پلی کیستیک، ۲ نفر بیماری های انسدادی مجرای ادرار و ۹ نفر نامعلوم بود. میانگین طول مدت دیالیز در افراد مورد مطالعه ۲۶/۳۶ ماه، ۷ نفر مصرف کننده ACEI و ۱۸ نفر

دیالیز صفاقی شامل سن، ابتلا به دیابت، نژاد، سطح آلبومین اولیه و بیماری قلبی عروقی می باشد. در ۱ تا ۶٪ بیماران دیالیز صفاقی نیز پریتونیت دلیل مرگ می باشد.^۱ CA₁₂₅ یک گلیکوپروتئین از خانواده موسین ها است که در انسان به وسیله Ζن₁₆ MUC کد می شود.^۲ اکثراً جهت تشخیص سرطان تحملان به کار می رود.^۳ در ۹۰٪ از زنان مبتلا به سرطان تحملان پیشرفت سطح سرمی CA₁₂₅ افزایش می یابد و سنجش آن وسیله ای مفید جهت تشخیص سرطان تحملان بعد از بروز علایم بیماری است. هم چنین مونیتورینگ این مارکر جهت پاسخ به درمان در این بیماران به کار می رود.^۴ علاوه بر سرطان تحملان در برخی سرطان های دیگر نظیر سرطان اندومتریال، سرطان لوله فالوب، سرطان پستان و دستگاه گوارش و سیروز افزایش می یابد.^۵ برخی شرایط خوش خیم نظیر بیماری های تحملان، قاعده گی^۶ و حاملگی^۷ نیز باعث افزایش آن می شود. در مورد بیماران تحت دیالیز صفاقی به طور اخص شرایطی مانند پریتونیت می تواند باعث افزایش این مارکر شود. این مارکر به عنوان یک نشانگر در پیگیری بیماران دیالیز صفاقی به کار می رود. مقادیر کمتر از 35U/ml آن در بیماران ESRD و همودیالیز دیده شده است.^۸ توسط سلول های مزو تیال غشای صفاقی تولید می شود و تعداد سلول های غشای پریتونیال با غلظت آن در مایع دیالیز صفاقی نسبت عکس دارد.^۹ یکی از عوارض مهم دیالیز شود اسکلرroz غشای مداوم سیار که می تواند مانع ادامه دیالیز شود اسکلرroz غشای صفاقی است. پیگیری سریال وضعیت غشای صفاقی از این نظر دشوار و مستلزم اقدامات تهاجمی از جمله بیوپسی می باشد.^{۱۰} در این مطالعه بر آنیم تا ارتباط بین سطح سرمی CA₁₂₅ و Kt/V و PET/PET را به عنوان پارامترهایی که عملکرد پرده صفاق را نشان می دهند و کلسترول، آلبومین و تری گلیسیرید را به عنوان پارامترهای مربوط به سوء تغذیه بسنجیم.

مواد و روش ها

این مطالعه از نوع توصیفی - مقطعي است که طی ۶ ماه (تیر ۹۳ تا آذر ۹۳) بر روی ۵۰ نفر از بیماران تحت دیالیز صفاقی که حداقل ۳ ماه از شروع دیالیز آنها گذشته و بالای ۱۸ سال سن

مورد بررسی قرار گرفت که معنی دار بود. ($p=0.04$). اختلاف میانگین سطح LDL در دو گروه با CA₁₂₅ نرمال و غیر نرمال با استفاده از آزمون T-test بررسی قرار گرفت که معنی دار بود. ($p=0.02$) (جدول ۱).

اختلاف میانگین سطح آلبومین در دو گروه با CA₁₂₅ نرمال و غیر نرمال با استفاده از آزمون T-test بررسی قرار گرفت که معنی دار بود. ($p=0.03$) (جدول ۲).

صرف کننده ARB بودند. میانگین CA₁₂₅ در افراد ۳۹/۲۴ بود و از ۱۰ نفر CA₁₂₅ بالای 35U/ml داشتند. در ۲۷ نفر از افراد مورد مطالعه تست‌های عملکردی صفاق انجام شد. طبق نتایج به دست آمده میانگین CA₁₂₅ در افراد با پارامترهای عملکردی، پارامترهای غشای صفاقی، کلسترول، HDL، هموگلوبین، ESR رابطه معنا داری نداشت اما با LDL، تری‌گلیسیرید، CRP و آلبومین رابطه معناداری داشت. (p -value=0.04) اختلاف میانگین تری‌گلیسیرید در دو گروه با CA₁₂₅ نرمال و غیر نرمال با استفاده از آزمون T-test

جدول ۱: میانگین لیپوپروتئین با دانسته پایین در بیماران تحت دیالیز صفاقی مورد مطالعه بر حسب CA₁₂₅

انحراف معیار	میانگین	LDL	
		تعداد	CA ₁₂₅
۳۷/۵۲	۱۴۴/۴۰	۴۰	طبیعی
۵۰/۸۷	۱۴۹/۲۱	۹	غیرطبیعی

p value= 0.02

جدول ۲: میانگین آلبومین بیماران تحت دیالیز صفاقی مورد مطالعه بر حسب CA₁₂₅

انحراف معیار	میانگین	آلبومین	
		تعداد	CA ₁₂₅
۶۳/۰	۱۴/۴	۴۰	طبیعی
۴۵/۰	۶۷/۳	۱۰	غیرطبیعی

p value= 0.03

جدول ۳: میانگین CA₁₂₅ بیماران تحت دیالیز صفاقی مورد مطالعه بر حسب وضعیت CRP

انحراف معیار	میانگین	CA ₁₂₅	
		تعداد	C-reactive protein
۱۹/۴۷	۱۹/۷۹	۲۶	-
۹/۷۶	۱۹/۳۹	۹	+
۱۳/۱۷	۳۶/۱	۶	++
۲۱/۵۹	۴۰/۷	۷	+++
۱۹/۱۰	۲۴/۵۳	۴۹	جمع کل

جدول ۴: مدل رگرسیون لجستیک

EXP(B)	p value	SE	B	TG
۱/۰۰۲	۰/۷۵	۰/۰۰۷	۰/۰۰۲	
۱/۰۲	۰/۲۸	۰/۰۱	۰/۰۲	LDL
۰/۲۱	۰/۱۴	۱/۰۵	-۱/۰۵	Albumin
۵/۵۸	۰/۳۱	۱/۷۱	۱/۷۲	CRP+
۳۷/۵۶	۰/۰۳	۱/۷۵	۳/۶۲	CRP++
۳۷/۶۶	۰/۰۱	۱/۴۸	۳/۶۲	CRP+++

(p-value=0/96)

بحث

کراتینین دیالایزیت به پلاسما، Kt/V و PET و پارامترهای مربوط به سوء تغذیه مانند کلسترول، تری گلیسرید، LDL و HDL مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر بین CA₁₂₅ و آلبومین سرم، ارتباط معنی داری وجود داشت که با مطالعات Shioya و Yilmaz CRP می تواند مربوط علت رابطه بین افزایش CA₁₂₅ و کاهش CRP می تواند مربوط به پرده صفاق طی پروسه دیالیز صفاقی باشد که با افزایش نفوذ اپذیری پرده صفاق موجب کاهش سطح آلبومین سرم و افزایش CA₁₂₅ می شود. در مطالعه اخیر بین سطح سرمی CA₁₂₅ و سطح سرمی تری گلیسرید و LDL ارتباط مثبت و معنی داری وجود داشت ولی در مطالعه آقای عبدالله و همکاران^{۳۰} این ارتباط وجود نداشت که احتمالاً می تواند مربوط به تعداد کمتر نمونه گیری CA₁₂₅ در آن مطالعه (بار طی یک سال) باشد و این ارتباط احتمالاً با شیوع سندرم التهابی آترواسکلروز در افرادی که تحت دیالیز صفاقی قرار دارند توجیه می شود. در مطالعه اخیر بین سطح سرمی CA₁₂₅ با P/D Cr و Kt/V ارتباطی وجود نداشت که با مطالعه آقای Kim, Bastani و Sanusi مشابه داشت^{۳۱} ولی با مطالعه Shioya مطابقت نداشت. در مطالعه اخیر بین سطح سرمی CA₁₂₅ و CRP سرم ارتباط مثبت و معنی داری وجود داشت. آنالیز رگرسیون نشان داد در افرادی که CRP +++ دارند CRP ۳۷/۷ برابر افرادی که CRP منفی دارند شناس

اختلاف میانگین سطح CA₁₂₅ در گروه های مختلف بیماران از نظر CRP با استفاده از آزمون ANOVA مورد بررسی قرار گرفت که معنی دار بود. (p-value=۰/۰۱۴) (p-value=۰/۰۰۲) با آزمون Tukey مخصوص شد میانگین CA₁₂₅ گروهی که CRP+ داشتند به طور معناداری بالاتر از گروهی بود که اختلاف ولی (p-value=0/029) داشتند.

به منظور تحلیل عوامل مختلف بین CA₁₂₅ از مدل رگرسیون لجستیک استفاده شد. متغیر CA₁₂₅ به عنوان متغیر وابسته وارد مدل شد. بیماران تحت همودیالیز صفاقی از نظر CA₁₂₅ به دو گروه تقسیم شدند. گروه با CA₁₂₅ کمتر از ۳۵U/ml در گروه طبیعی و بیماران با CA₁₂₅ بیشتر یا مساوی ۳۵U/ml در گروه غیرطبیعی قرار گرفتند. متغیرهای Albumin, CRP, LDL, TG به عنوان متغیرهای پیش بین وارد مدل شدند. نتایج آتاالیز رگرسیون لجستیک نشان داد که در این تحقیق متغیر CRP را به عنوان عامل پیش بین کننده (p-value=0/003) می شود شناخت. یافته های جدول حاکی از آن است که در گروهی که CRP+++ دارند (منفی) دارند CA₁₂₅ ۳۷/۵۶، CRP منفی (p-value=0/003) و در گروهی که CRP+++ دارند (منفی) دارند CA₁₂₅ ۳۷/۶۶ برابر آنهاست که CRP منفی شناس CA₁₂₅ غیرطبیعی، (p-value=0/01). در این مطالعه توصیفی - مقطعی بیماری که تحت دیالیز صفاقی قرار داشتند به روش نمونه گیری آسان انتخاب شدند و با توجه به اهداف تعیین شده ارتباط سطح سرمی CA₁₂₅ با پارامترهای عملکردی پرده صفاق از جمله نسبت و ++ (p-value=۰/۲۷) و ++ (p-value=۰/۰۲) معنی دار نبود

توده بدنی مرتبط نبود در حالی که در مطالعه انجام شده توسط Grzegorzevska CA₁₂₅ میانگین سطح CA₁₂₅ با شاخص توده بدنی در ارتباط بود. در مطالعه اخیر میانگین سطح سرمی CA₁₂₅ در زنان بالاتر از مردان بود که مشابه مطالعه آقای مجاهدی و همکاران بود که در هیچ یک از مطالعات معنی دار نبود. در مطالعه اخیر بین مدت دیالیز و سطح سرمی CA₁₂₅ ارتباطی وجود نداشت در حالی که در مطالعه انجام شده توسط آقای مجاهدی و همکاران میانگین CA₁₂₅ در افرادی که مدت دیالیز در آنها طولانی تر بود پایین تر گزارش شده بود.^{۳۳} در مطالعه اخیر بین سطح سرمی CA₁₂₅ با میانگین فشار خون سیستولیک، میانگین فشار خون دیاستولیک، مصرف ACEI، مصرف ARB، هموگلوبین و علت نارسایی کلیه ارتباطی وجود نداشت. در مطالعه حاضر ۲۰ درصد افراد تحت مطالعه CA₁₂₅ بالاتر از 35U/ml داشتند در حالی که در مطالعه آقای chu و Bastani ۱۶ درصد افراد تحت مطالعه CA₁₂₅ بالای 35U/ml داشتند.^{۳۴}

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج به دست آمده احتمالاً CA₁₂₅ نمی‌تواند جهت پیش‌بینی عملکرد پرده صفاق در پروسه دیالیز به کار رود ولی با سوء تغذیه و لیپید پروفایل در ارتباط است.

غیر طبیعی بودن CA₁₂₅ وجود دارد و در افرادی که CRP++ دارند شناس اینکه CA₁₂₅ غیر طبیعی باشد ۳۷/۶ برابر افرادی است که CRP منفی دارند که با مطالعه Panorchan و CA₁₂₅ Davenport مطابقت نداشت.^{۳۵} در مطالعه ما بین سطح سرمی CA₁₂₅ با WBC ارتباط وجود نداشت در حالی که در مطالعه Panorchan بین سطح سرمی CA₁₂₅ و WBC ارتباط مثبت و معنی داری وجود داشت. البته در مطالعه Panorchan پریتونیت در بیماران گزارش شده بود^{۳۶} ولی در مطالعه حاضر بیمارانی که کمتر از ۳ ماه از پریتونیت و کاتر گذاری در آنها گذشته بود از مطالعه حذف شدند. در مطالعه Panorchan^{۳۷} بین سطح CA₁₂₅ با ابتلا به دیابت و سن افراد ارتباطی وجود نداشت که با مطالعه ما مشابه داشت. در مطالعه حاضر میانگین سطح سرمی CA₁₂₅ 24/39U/ml، CA₁₂₅ 38U/ml بوده که این امر می‌تواند به حذف افرادی که کمتر از ۳ ماه از اپیزود پریتونیت در آنها می‌گذشت مربوط باشد.^{۳۸} در مطالعه آقای باستانی و همکاران^{۳۹} میانگین سطح سرمی CA₁₂₅ در افراد مورد مطالعه قبل از حذف افراد مبتلا به پریتونیت 7/2±7/17U/ml بود که پس از حذف افرادی که ۲ ماه از پریتونیت، کاتر گذاری و جراحی‌های شکمی در آنها گذشته بود این مقدار به 8/9U/ml رسید در حالی که در مطالعه حاضر پس از کنار گذاشتن این افراد این مقدار به 24/39U/ml رسید. در مطالعه اخیر سطح سرمی CA₁₂₅ با شاخص

References

1. Andrew S. Levey AS, Josef Coresh, Greene T,Lesley A. Stevens, Yaping LZ, Hendriksen S, Kusek JW, Van Lente F. Using Standardized Serum Creatinine Values in the Modification of Diet in Renal Disease Study Equation for Estimating Glomerular Filtration Rate. Ann Intern Med. 2006;145(4):247-254.
2. Fauci LS , Kasper DL. Harrison's Principles of Internal Medicine. Hauser SL, Loscalzo J , 18th ed ,America, McGraw-Hill Companies , 2012, 1762-1764.
3. Johansen KL. Exercise in the End-Stage Renal Disease Population. JASN 2007; 18 :1845-1854.
4. Levin A. Identification of patients and risk factors in chronic kidney disease—evaluating risk factors and therapeutic strategies. Nephrol Dial Transplant 2001;16(7) : 57-60.
5. Ejerblad E, Fored MC, Lindblad PL, Fryzek., Dickman PW, Elinder CG, McLaughlin, Nyren O. Obesity and Risk for Chronic Renal Failure. JASN 2004 ; 15 :2178-2185.
6. Loucks EB, Rehkopf DH, Thurston RC, Kawachi I. Socioeconomic disparities in metabolic syndrome differ by gender: evidence from NHANES III. Annals of epidemiology 2007 ; 17 :19-26.
7. Roux AV, Chambless L, Merkin SS, Arnett D. Socioeconomic disadvantage and change in blood pressure associated with aging. Circulation 2002 ; 106 : 703-710.

8. Wang Y , Zhang Q. Are American children and adolescents of low socioeconomic status at increased risk of obesity? Changes in the association between overweight and family income between 1971 and 20021,2,3. Am J Clin Nutr 2007 ; 85: 1437-1438.
9. Kidney transplant online. 2014. available from <http://www.kidney.org/atoz/content/kidneytransnewlease.cfm>
10. Centre for clinical practice at NICE (UK) ,peritoneal dialysis. peritoneal dialysis in treatment of stage 5 chronic kidney disease. second national institute for health and clinical excellence (UK) ;2011.
11. Hung CC , Chang CT ,Lee CC , Chen KH ,Yu CC ,Wu CH ,Hung JY ,Wu MS, Yang CW. prognostic predictors of technique and patient survival in elderly southeast Asian patients undergoing continuous ambulatory peritoneal dialysis. JASN 2009 ;63(2) : 254-260.
12. Ham SH ,Le JE ,Kim DK , Moon SJ ,Kin HW , Kang SW ,Choi KH ,Lee HY, Han DS. long term clinical outcomes of peritoneal dialysis patients : single center experience from korea. perit dial int 2008 ;28 (3) : 621-626.
13. Han SH , Lee SC ,Ahn SV ,Lee LE , Choi HY ,Kim BS , Kang SW, Choi KH, Lee HY, Han DS. Improving outcome of CAPD : twenty five years experience in single Korean center. Perit Dial Int 2007;27(4) : 432-440.
14. Mehrotra R. Changing patterns of peritoneal dialysis utilization in the United states. Perit Dial Int 2007 ;27 : 51-52.
15. Lameire N , Van Biesen W. Epidemiology of peritoneal dialysis : a story of believers and nonbelievers. Nat Rev Nephrol 2010 ; 6: 75-89.
16. Rippe B , Venturoli D ,Simons O ,Arteaga J. Fluid and electrolyte transport across the peritoneal membrane during CAPD according to the three-pore model. Perit Dial Int 2004; 24:10-27.
17. Flessner MF , Dedrick RL ,Schulta JS. A distributed model of peritoneal plasma transport : theoretical model of consideration. Am J Physiol 1984 ; 246 : 597-607.
18. Snusi AA , Arpgundade FA , Akinosola A. Cancer antigen 125: a novel peritoneal marker in CAPD patients. JAKD 2003 ; 14(5) : 462-468.
19. Brook NR, White SA, Wller JR, Nicholson ML. The surgical management of Peritoneal dialysis catheters. Ann R Coll Surg Engl 2004 ; 86(3) : 190-195.
20. Fried LF , Bernardini J , Johnson JR , Piraino J. Peritonitis influences mortality in peritoneal dialysis. JASN 2009 ; 7 : 2176-2182.
21. [21]. Collins AJ , Hao W , Xia H , Ebhen PJ , Everson S , Constantini GE , Ma Z J. Mortality risk of peritoneal dialysis and hemodialysis. JASN 1999 ; 6 : 1065-1074.
- Yin BW, Lloyd KO. Molecular cloning of the CA125 ovarian cancer antigen: identification as a new mucin, MUC16. J. Biol. Chem 2001 ; 276 (29): 27371-5.
- Suh KS, Park SW, Castro A, Patel H, Blake P, Liang M, Goy A. Ovarian cancer biomarkers for molecular biosensors and translational medicine. Expert Rev. Mol. Diagn 2010; 10 (8): 1069–83.
- Gupta D, Lis CG. Pretreatment serum albumin as a predictor of cancer survival: a systematic review of the epidemiological literature. Nutr J 2010; 9: 69.
- Bast RC, Xu FJ, Yu YH, Barnhill S, Zhang Z, Mills GB. CA 125: the past and the future. Int. J. Biol. Markers 1996 ; 13 (4): 179–187.
- Nossov V, Amneus M, Su F, Lang J, Janco JM, Reddy ST, Farias-Eisner R. The early detection of ovarian cancer: from traditional methods to proteomics. Can we really do better than serum CA-125?. Am. J. Obstet. Gynecol 2008; 199 (3): 215–23.
- Sarandakou A, Protonotariou E, Rizos D. Tumor markers in biological fluids associated with pregnancy. Crit Rev Clin Lab Sci 2008; 44 (2): 151–78.
- Barro DL, Coester A, Noordzij M, Smit W, Struijk D, Rogers S and et al. Variability of effluent cancer antigen 125 and interleukin-6 determination in peritoneal dialysis patients. Nephrol Dial Transplant, 2011. 26:3739-3744.
- Shioya M, Yoshida T, Kasai K, Furuya R, Kato A, Mori N, Matsumoto Y. Inflammatory factors for hypoalbuminemia in Japanese peritoneal dialysis patients. Nephrology (Carlton). 2013 ;18(8):539-44.
- Abdullah K , Aloadh NA, Abdul-Rahman IS, Al-Dhafery BF, Al-Amri AM, Al-Muhanna F. Transport Characteristics of patients on automated peritoneal dialysis may not affect their lipid profile. SJM 2014 ; 1(2) : 82-87.
- Bastani B,Chu N. Serum CA125 level in end stage renal disease patients maintained on chronic peritoneal dialysis or hemodialysis : the effect of continuous presence of fluid , peritonitis and peritoneal catheter implantation. AMJ Nephrol 2005 ; 15 : 468-472.
- Panorchan K , Davenport A. Diagnostic and prognostic role of peritoneal CA 125 in peritoneal dialysis patients presenting with acute peritonitis. BMC Nephrology 2014; 15:149.
- Grzegorzewska AE1, Mlot M, Leande M. Serum levels of cancer antigen 125 and interleukin-15 in relation to the nutrition status of peritoneal dialysis patients. Adv Perit Dial 2009;20:185-9.
- Mojahedi MJ, Hami M, Shakeri MT, Hekmat R. Influence of dialysis duration, peritoneal transport parameters, and gender on effluent CA125 concentration in patients on peritoneal dialysis. Iranian Journal of Kidney Diseases 2007; 1(2):78-81.